

raadskredse med tilsammen 263 Medlemmer, og efter hans Forslag vil der blive 65 Kredse med 4—5 Medlemmer for hver, han regner selv med, at det vil blive et Antal af ca. 300 Medlemmer. Naar det sættes i Forbindelse med de 10 nye kongelige Embedsmænd, Ligningsinspektørerne, og de betydelig øgede Omkostninger til Rejser, Diæter, Kontorrekvisitter o. s. v., vil man altsaa se, at hele den nye Ordning ikke bliver billig for Statskassen.

Det, den højtærede Minister vil vinde, er at faa større Ensartethed i Skatteansættelserne, og det søger han navnlig at opnaa ved at indføre et helt nyt Embedsapparat. Jeg har altid været Modstander heraf, og jeg vilde ikke gaa ind paa den Tanke i 1922, skønt den blev fremsat fra forskellige Sider, idet jeg ræsonnerede saaledes, at det er af afgørende Betydning for at skabe et nogenlunde taaleligt Forhold mellem Skatteligningsmyndighederne og Befolkningen, at Skatteligningen udføres af Mænd, tagne ud af Befolkningen, samt at man saa lidt som muligt kommer ind paa et rent embedsmæssigt Apparat. Det var nødvendigt i Landsoverskatteraadet at have et embedsmæssigt Led, det har jeg ogsaa selv i sin Tid foreslaaet; men med Hensyn til Skatteligningen for de lavere Trin, har jeg ment, at man burde undgaa dette embedsmæssige Apparat. Nu indfører den højtærede Minister sine 10 Ligningsinspektører, der skal lønnes som Kontorchefer i Centraladministrationen, og som skal have en overordentlig vidtgaende Myndighed med Hensyn til selve Ligningen. Det hedder derom i Ændring Nr. 60: „Formanden for Overskatteraadet skal tillige — foruden at lede Overskatteraadets Møder — som Inspektør ved Skatteligningen bistaa Skatteraadene under Udførelsen af deres Hverv, paase, at Ligningen foretages ensartet indenfor de enkelte Kommuner i Overensstemmelse med de til enhver Tid gældende Regler og ved Gennemgang og Undersøgelse af de aarlige Skattelister undersøge Rigtigheden af de foretagne Ligninger, alt i Overensstemmelse med de Regler og Anvisninger, der gives af Finansministeren og Direktøren for Skatteligningen. Han er til nævnte Formaalets Gennemførelse berettiget til saavel at overvære den foreløbige Ansættelse ved Ligningsmyndigheden som til at deltage i Skatteraadets Møder og Forhandlinger med Ligningsmyndigheder og de skattepligtige, dog uden Stemmeret“.

— Og saa indføres der tillige en ny Embedsmand, det vil sige en Embedsmand, der

faar den særlige Opgave at være Ligningsdirektør, delvis at fylde den samme Opgave, som Næstformanden i Landsoverskatteraadet tidligere har haft, men dog med betydelig stærkere betegnet Myndighed. Om ham hedder det under Nr. 61: „For saa vidt muligt at tilvejebringe en behørig og ensartet Ligning i samtlige Landets Skatte kredse paahviler det Direktøren for Skatteligningen, ved Siden af hans Virksomhed som Medlem af Landsoverskatteraadet, selvstændigt at føre Tilsyn med Ligningsarbejdet hele Landet over. Han skal som Følge heraf under fornødent Samarbejde med Overskatteraadenes Formænd (Ligningsinspektørerne) gøre sig bekendt med Resultaterne af de aarlige Skatteligninger og med de Fremgangsmaader, der ved Ligningen følges af de forskellige Skatteraad, hvorhos han ved Forhandling med de enkelte Skatteraad, samt naar der findes Anledning dertil, ved at sammenkalde Skatteraadformændene til Møder skal søge mulige Fejl rettet og større Ensartethed tilvejebragt“. Det er et overordentlig mægtigt bureaukratisk Element, der med disse nye Bestemmelser føres ind i vort Skattevæsen, og jeg tør sige, at det vil vort Parti modsætte sig.

Endelig har den højtærede Minister foreslaaet, at Skattesatserne for Formue og Indkomst ikke alene som efter den gældende Lov skal kunne nedsættes ved de aarlige Finanslove, men ogsaa skal kunne forhøjes. Jeg tror heller ikke, at dette Forslag har nogen synderlig Udsigt til at kunne gennemføres. Der var en bestemt Mening i det, da jeg i sin Tid foreslog, at man skulde kunne nedsætte. Jeg mente nemlig, at de Skattesatser, jeg foreslog baade for Indkomsten og Formuen var alt for høje og kun kunde forsvares paa Grund af de spændte finansielle Forhold den Gang. Naar Indkomst- og Formueskatten gav væsentlig større Indtægt, det vil altsaa sige, naar Landets økonomiske Forhold paa afgørende Maade bedrede sig, mente jeg, det maatte være et selvfølgeligt Krav, noget, der skulde findes udtrykt allerede i Loven, at disse Satser da skulde nedsættes. Men her foreligger der en helt anden Tankegang. Man skal ikke alene kunne nedsætte, men ogsaa forhøje, og jeg finder ikke, at en Forhøjelse af de bestaaende, allerede alt for høje Satser paa Indkomst- og Formueskatten bør finde Sted, navnlig under Hensyn til, at vi nu faar en ekstraordinær Forhøjelse for de nærmeste to Aar for at tilbagebetale Præferenceaktierne til Nationalbanken. Naar vi gik med til dette sidste, var det af Hensyn til at faa en Ordning af Valutaspørgsmaalet;